

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni

UKA2018/146
16.10.18
Aqqaluaq B. Egede

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges, til EM19 at fremlægge en redegørelse, der belyser fordele og ulemper ved indførelse af krav om formelle ledelseskompetencer i forbindelse med varetagelse af skolelederstillinger i Folkeskolen.

(Medlem af Inatsisartut, Sofia Geisler, Inuit Ataqatigiit)

Små hjerter har også store følelser. Alle børn styrker vores næstekærlighed. For vores børn forpligtelses og til ikke at stå passive hen, men at vi tager medansvar, hvor vi selv gør en indsats for at forbedre vores børns levevilkår også hvad angår skoler.

Vi skal til enhver tid vurdere vores folkeskoleordning. Vi er tilfredse med at forslagsstiller Sofia Geisler, Inuit Ataqatigiit fremsætter et yderst vigtigt forslag. Målet er en bedre folkeskole. Man håber på, at flere vil afslutte folkeskolen med bedre resultater end nu. Man ønsker at man ikke stopper op om de problemer vi har i dag, men at vi ændrer forholdene. Vi skal ændre tingene, og vi ændrer ikke noget ved at stå passive hen.

Derfor ser vi forslagsstillerens intentioner som værende interessante. Forslagsstilleren ønsker at Naalakkersuisut laver en udredning om fordele og ulemper, ved at man stiller krav om uddannelsesmæssige krav om folkeskolens ledere og ledelse. For vi mangler sådanne krav når vi skal debattere hvilke kvalifikationsmæssige krav vi skal stille folkeskolens ledelse.

I forbindelse med evaluering af folkeskolen i 2015 kom man også ind på forslagets centrale intention, nemlig at for mange ledere i folkeskolerne har begrænsede ledelsesmæssige kvalifikationer, fordi administrative byrder fylder for meget. Så spørgsmålet er, hvilket indfaldsvinkel man skal tage, når man skal grave sig ind i problemets kerne.

Vi ved at vi intet får ud af blot af afvise forslaget. Fordi Inuit Ataqatigiit anser afvisning af forslaget som accept af status quo. Jeg skal understrege at vi er for forslaget. Vi ønsker ikke tilbagegang, vi ønsker at bygge broer fordi det er nødvendigt at tage den næste skridt.

For vi kan ikke stå passive hen. Uddannelse er nøglen til bedre levevilkår for vores børn og unge. Når et så vigtigt en nøgle er gammel og slidt, må denne nøgle til fremtiden udskiftes med en ny. Vi har indtil dato opnået mange gode resultater, men vi har store udfordringer som vi må genvurdere.

Vi er bekendte med, at der i byer og byer hvor der er lille tilflytning og som ikke oplever befolkningsmæssigt tilvækst er slidte folkeskoler. For det er der, og sågar i større byer, hvor læremangelen er mest udtalt. For vi har ikke nok viden til at skulle nævne alle de forhold som kan rettes ude i kysten. Der

kan vi konstatere, at vi medlemmer af Inatsisartut og Naalakkarsuisut ikke rækker til samt at vi ikke har nok viden til at pege på, hvilke næste skridt der skal tages i folkeskolerne.

Det med at der både er forskellige behov og problemer på folkeskoler i de forskellige steder forpligter os Inatsisartut og Naalakkarsuisut for hurtigt at indsamle nye løsninger og nye ideer som vi kan bruge som værktøj til at foretage løsninger rundt omkring i hele vort land. Vi har i forbindelse med denne vigtige opgave i årevis hørt gentagelser og langsomt arbejde som ikke reelt fører noget steder hen ved forskellige svarnotater Naalakkarsuisut er fremkommet med.

Vi skal tage stilling til hvilke løsninger der er bedst. Vi skal sammen tænke på de store flotte ord som skiftende Naalakkarsuisut har fremlagt os i efterhånden mange år, og som vi lader os styre af, virkelig har medført fremgang i folkeskolen? Dette spørgsmål kan vi med vores egen samvittighed svare helt klart. Ja, Naalakkarsuisut gør en stor indsats. Ja, de har opnået store resultater, men de har stadigvæk en del mål at forfølge.

Det spørgsmål vi ønsker at stille er, om det er nok at tingene kører som de gør? Fra Siorapaluk i nord til Aappilattoq i syd. Hvis vi fra Aappilattoq i syd vurderer forholdene helt til den fjernest beboede steder i øst og nord, så vil man efter min opfattelse svare. NEJ, vores måde at gøre tingene på, er utilstrækkeligt til at løse problemerne. Vi må her i Salen stille os selv det spørgsmål og sige: "De mange svarnotater fra Naalakkarsuisut, de mange forslag der er blevet vedtaget, Inatsisartuts udtalelser m.v. som vi er blevet vant til – er de nok til at vi kan fremkomme med løsningen?"

Ja, vi skal sætte spørgsmålstegn ved os selv, når talen falder på folkeskolen, også hvad angår uddannelsesområdet og de mange der dropper ud af deres uddannelser. Den fremgangsmåde som vi er vant til, må vi stille spørgsmålstegn ved. Vi må altså til at lave ændringer. Forslagsstillerens efterspørgsel efter en redegørelse vil medføre at vi alle bliver oplyst om vores udfordringer. I redegørelsen vil vi få oplyst hvordan vi i samfundet skal styrke folkeskolens ledelse, så vi som samfund samlet imødekommer disse udfordringer.

Lad os i redegørelsen få oplyst hvordan vi sammen kan opnå fremgang på folkeskoler, uanset hvor end vi bor her i landet. Folkeskolens ledelse skal være på det stærkest mulige niveau. For ledelsen i enhver virksomhed er afgørende for hele den omkringliggende samfund, inklusive brugerne. Inuit Ataqatigiit er af den opfattelse, at når talen går på folkeskolen vedrører dennes ledelse også vores børn samt alle os i samfundet, hvorfor vi helt klart skal være opmærksomme på dette.

Jeg vil citere disse fra Naalakkarsuisuts svarnotat:

Det forekommer Naalakkarsuisut, at det ikke vil bibringe ny viden at udarbejde en redegørelse, der belyser fordele og ulemper ved indførelse af krav om formelle ledelseskompetencer i forbindelse med varetagelse af skolelederstillinger i folkeskolen.

På den baggrund indstiller Naalakkarsuisut forslaget til forkastelse.

Når man studerer Naalakkarsuisut hele svarnotat, er allerede igangsat initiativ ikke grunden til at man indstiller forslaget til forkastelse. Naalakkarsuisut begrundes deres indstilling med ved at henvise

eksisterende muligheder der i dag findes. Noget må tage hånd om de mange unge mennesker der er gået i stå efter endt folkeskole, som hverken studerer eller er sociale klienter.

Status quo er ikke en mulighed. Inuit Ataqatigiit håber at koalitionen partier samt Demokraatit ikke blot tager Naalakkersuisuts svarnotat til efterretning. For tiden er inde til at vi i samarbejde tager vores store fælles udfordring op, således at folkeskolen ikke fortsætter på nuværende niveau, men at vi fælles finder en løsning som, bringer os videre.

Lad os efterlyse nye initiativer i forbindelse med den kommende redegørelse. Lad os samme vurdere ledelsen af vores folkeskoler. For vi ved jo, at man i forbindelse med redegørelsen vil inddrage folkeskolerne samt de forskellige organisationer. Naalakkersuisut viser gennem svarnotatet, at de lader status quo herske i et område fyldt med udfordringer, hvor alt er ved det gamle.

Nej, vi skal sammen lede efter den vej der bringer vores mange børn og unge, som fremadrettet vil løfte samfundet, de bedst opnåelige resultater. Lad os samarbejde for at finde frem til en god løsning. Hvis vi skal opnå forslagsstillerens hensigt med dette forslag, er det ønskeligt at også alle folkeskoler her i landet inddrages. Lad os udnytte denne mulighed der er opstået og som muliggøre vores fællesholdning og fælles stillingtagen som samfund.

Vi har jo allerede set, at læremangelen i vore mange bygder og byer, som har gjort at undervisningen varetages af ufaglærte timelærere, ikke kan betegnes som en succes.

Lad os tage udgangspunkt i forslagsstiller Sofie Geislers forslag, hvor Selvstyret, kommunerne, folkeskoler, lærere samt alle implicerede parter sammen opsætter fælles mål som vi kan samarbejde om.

Den efterlysning om nye samarbejdsmuligheder som Naalakkersuisut forkaster, hilser Inuit Ataqatigiit velkommen. Inuit Ataqatigiit hilser initiativer der efterlyser en bedre folkeskole. Da Inuit Ataqatigiit hilser efterlysning af flest mulige ressourcer til vores folkeskoler her i landet, indstiller vi forslaget til behandling i Undervisnings- og Kulturudvalget.

Vi håber at partierne ikke splittes i blokke, men at de i fællesskab vil tilslutte sig forslaget om styrkelse af folkeskolernes ledelse.